

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 461/08-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. mája 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti V., spol. s r. o., M., právne zastúpenej advokátom JUDr. J. V., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 682/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 682/01 p o r u š i l základné právo spoločnosti V., spol. s r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Spoločnosti V., spol. s r. o., priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Spoločnosti V., spol. s r. o., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 223,46 € (slovom dvestodvadsaťtri eur a štyridsaťšesť centov), ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť na účet jej advokáta JUDr. J. V., P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 461/08-9 zo 16. decembra 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti V., spol. s r. o., M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 682/01 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo najmä, že: „(...) Na Krajskom súde v Košiciach prebieha pod č. 5 K 58/01 konkurzné konanie proti spoločnosti L. spoločnosť s ručením obmedzeným K. (...)

V konkurznom konaní sme si ako veriteľ uplatnili pohľadávku viac ako 4 milióny Sk, z ktorej konkurzný dlžník a správca konkurznej podstaty uznali Sk 637.139,- a Sk 3,399.478,63 neuznali, preto sme sa uznania tejto pohľadávky domáhali cestou súdu

a právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. 17 Cb 716/01-42 zo dňa 10. 12. 2003... bola naša pohľadávka uznaná vo výške Sk 3,371.068,63.

V konkurznom konaní došlo zo strany konateľa úpadcu E. L. k nezákonným praktikám, keď počas výkonu funkcie konateľa úpadcu vykonával funkciu konateľa aj v spoločnosti L., s. r. o., K. - dôkaz č. 4 výpis z obchodného registra a v konkurze si uplatnil pohľadávku Sk 14,890.227,15 z titulu údajne odkúpených pohľadávok od ďalších veriteľov, aby mohol ovládať a manipulovať konkurzné konanie, spor je vedený na Krajskom súde v Košiciach pod č. 15 Cb/682/2001.

Na prieskumnom pojednávaní sťažovateľ a ďalší veritelia popreli pravosť pohľadávky spoločnosti L., s. r. o., K. a preto táto spoločnosť dňa 16. 07. 2001 podala návrh na začatie konania o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky.

Medzičasom bol aj na spoločnosť L. podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, avšak ešte pred tým spoločnosť previedla svoju údajnú pohľadávku 14,890.227,15 Sk na spoločnosť A., a. s., V., ktorá vstúpila do práv navrhovateľa v spore o určenie pravosti pohľadávky. (...)

Spoločnosť L., s. r. o., K. bola dňom 02. 06. 2003 vymazaná z obchodného registra, lebo konkurz na jej majetok bol zamietnutý pre nedostatok majetku.

(...) Napriek podľa nášho názoru jasnému skutkovému stavu Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. 15 Cb/682/2001-198 zo dňa 12. 10. 2005, pričom súd rozhodol po viac ako štyroch rokoch.

Proti rozsudku sme dňa 19. 12. 2005 podali odvolanie(...) a rozsudok bol v napadnutej časti zrušený uznesením Najvyššieho súdu SR č. 3 Obo 92/2006 zo dňa 10. 05. 2007 - dôkaz č. 10 a vec bola vrátená na ďalšie konanie Krajskému súdu v Košiciach.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR bolo Krajskému súdu v Košiciach doručené dňa 06. 07. 2007 a hoci ide o spor z roku 2001, Krajský súd v Košiciach v tejto veci nekoná napriek našim urgenciám zo dňa 06. 08., 20. 12. 2007, 03. 04., 05. 05., 06. 06. 2008. (...)

Je nesporné, že Krajský súd v Košiciach v spore vedenom pod sp. zn. 15 Cb 682/2001 nepostupuje v súlade s § 6 a § 100 ods. 1 O. s. p., keď do dnešného dňa nie je vo veci právoplatne rozhodnuté a do konca nie je rozhodnuté ani prvostupňovým súdom.

Táto nečinnosť súdu má za následok to, že nemôže riadne pokračovať konkurzné konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 K 58/01, v ktorom má sťažovateľ uplatnenú pohľadávku Sk 4,008.207,63, pričom ide o vysokú sumu, ktorá mu chýba dlhodobo pri podnikateľskej činnosti.

Primeraného finančného zadosťučinenia sa domáhame z dôvodu prietáhov v konaní vo výške Sk 1,000.000,- v dôsledku nečinnosti Krajského súdu v Košiciach nemôže riadne pokračovať konkurzné konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod č. 5 K 58/01, v ktorom máme uplatnenú a priznanú pohľadávku vo výške Sk 4,008.207,63, ktorá z tohto dôvodu nemôže byť uspokojená.

V konaní si uplatňujem náhradu trov konania za zastúpenie advokátom JUDr. J. V. v celovej sume Sk 29.680,- a to podľa § 10 ods. 1 a § 3 6 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vo veci boli vykonané 2 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, sťažnosť a pri výpočte trov vychádzame zo sumy Sk 1,000.000,-, ktorú si uplatňujeme ako primerané finančné zadosťučinenie a z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR, ktorá bola v 1. polroku 2007 vo výške 19.056,-, 1/100 výpočtového základu je Sk 190,-.

Povinnosť nahradiť trovy konania navrhujem uložiť Krajskému súde v Košiciach s poukazom na jeho nečinnosť a ním zavinené prietahy v konaní. “

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Právo spoločnosti V., spol. s r. o., M. (...) na spravodlivé rozhodnutie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 15 Cb 682/2001 porušené bolo.

2. Krajskému súde v Košiciach sa prikazuje vo veci 15 Cb 682/2001 ďalej konať a rozhodnúť bez zbytočných prietáhov.

3. Krajský súd v Košiciach je povinný zaplatiť sťažovateľovi V. spol. s r. o. M. sumu Sk 1,000.000,-(...) z titulu primeraného finančného zadosťučinenia a nahradiť mu trovy právneho zastúpenia v sume Sk 29.680,-(...) k rukám advokáta JUDr. J. V... do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. “

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril krajský súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. I. V., listom sp. zn. 1 SprV/111/2009 z 11. februára 2009, v ktorom uviedol:

„(...) Žaloba spoločnosti L., s. r. o., K. bola doručená nášmu súdu 18. 7. 2001. Jedným z účastníkov (žalovaný v 4. rade) bola aj spoločnosť zo Španielska, kde išlo o vec s cudzím prvkom, ktorá je vždy časovo náročnejšia (je potrebné vykonať preklady, termínovanie je možné len s dlhším časovým horizontom).

Vo veci bolo rozhodnuté 12. 10. 2005 a keďže žalovaní v 2. až 5. rade odvolanie nepodali, rozsudok vo vzťahu k týmto účastníkom nadobudol právoplatnosť 3. 3. 2006. Najvyšší súd SR rozsudok vo vzťahu k sťažovateľovi 10. 5. 2007 zrušil, súd prvého stupňa opätovne dňa 20. 8. 2008 žalobe vyhovel, rozsudok nebol účastníkmi napadnutý odvolaním, a preto dňa 15. 10. 2008 nadobudol právoplatnosť.

*Navrhujeme sťažnosť zamietnuť a oznamujeme, že netrváme na ústnom pojednávaní.
(...)“*

3. Sťažovateľka k vyjadreniu krajského súdu nezaujala stanovisko, jej právny zástupca však v samotnej ústavnej sťažnosti z 9. júna 2008 navrhol, aby ústavný súd v danej veci rozhodol „*bez nariadenia pojednávania*“.

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 15 Cb 682/01 ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania:

Dňa 18. júla 2001 podal L., s. r. o. (ďalej aj „prvý navrhovateľ“) na krajskom súde žalobný návrh proti sťažovateľke, T., s. r. o. (ďalej len „odporca v 2. rade“), T., spol. s r. o. (ďalej len „odporca v 3. rade“), A. (ďalej len „odporca vo 4. rade“) a S. spol. s r. o. (ďalej len „odporca v 5. rade“, spolu ďalej aj „odporcovia“) na určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 14 890 227,15 Sk.

Dňa 8. októbra 2001 právny zástupca sťažovateľa požiadal súd o nariadenie pojednávania a o predloženie originálov zmlúv o postúpení pohľadávok.

Dňa 12. októbra 2001 súd vyzval prvého navrhovateľa, aby zaplatil súdny poplatok.

Dňa 19. decembra 2001 prvý navrhovateľ uhradil súdny poplatok.

Dňa 8. februára 2002 súd vyzval odporcov, aby sa písomne vyjadrili k predmetnej veci.

Dňa 19. februára 2002 sťažovateľka požiadala súd, aby nariadil termín pojednávania.

Dňa 28. februára 2002 sa odporca v 5. rade písomne vyjadril k predmetnej veci.

Dňa 15. marca 2002 sťažovateľka sa vyjadrila k predmetnej veci a požiadala súd o vyhotovenie a doručenie kópií súvisiacich zmlúv.

Dňa 29. mája 2003 sťažovateľka požiadala súd o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 23. septembra 2004 a 5. novembra 2004 súd zisťoval súvisiace skutočnosti a pripojil k spisu relevantné písomnosti.

Dňa 20. decembra 2004 A., a. s., V. (ďalej len „druhý navrhovateľ“), podal súdu návrh na jeho pripustenie do konania namiesto pôvodného prvého navrhovateľa (L., s. r. o).

Dňa 25. januára 2005 súd vyzval advokáta JUDr. Š. D., aby oznámil, či zastupuje odporcu vo 4. rade v predmetnej veci. Ďalej súd vyzval druhého navrhovateľa, aby predložil zmluvu o postúpení pohľadávky.

Dňa 25. februára 2005 JUDr. Š. D. oznámil súdu, že odporcu vo 4. rade v predmetnej veci nezastupuje.

Dňa 15. marca 2005 súd opätovne vyzval druhého navrhovateľa, aby predložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávky.

Dňa 11. apríla 2005 súd nariadil termín pojednávania na 12. október 2005.

Dňa 13. apríla 2005 súd vyzval odporcu vo 4. rade, aby sa písomne vyjadril k predmetnej veci.

Dňa 14. apríla 2005 súd uznesením č. k. 15 Cb 682/01-100 pribral do konania prekladateľa Ing. O. G. I., CSc.

Dňa 3. mája 2005 prekladateľ oznámil súdu, že sa niekoľko mesiacov zdržiava v zahraničí, preto súd uznesením č. k. 15 Cb 682/01-111 pribral do konania prekladateľku G. V. namiesto prekladateľa Ing. O. G. I., CSc.

Dňa 11. mája 2005 druhý navrhovateľ zaslal súdu požadované dokumenty.

Dňa 26. mája 2005 prekladateľka G. V. predložila súdu preklad požadovaných listín.

Dňa 20. júna 2005 súd zaslal odporcovi vo 4. rade do Španielska preložené listiny.

Dňa 28. júla 2005 bolo súdu doručené oznámenie o prijatí preložených listín odporcom vo 4. rade v Španielsku.

Dňa 12. októbra 2005 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 15 Cb 682/01-198, podľa ktorého predmetná pohľadávka je oprávnená a konanie proti odporcovi v 5. rade sa zastavuje.

Dňa 29. novembra 2005 súd vyzval prekladateľku, aby preložila predmetný rozsudok do španielskeho jazyka.

Dňa 22. decembra 2005 sťažovateľ podal proti rozsudku č. k. 15 Cb 682/01-198 odvolanie.

Dňa 23. decembra 2005 prekladateľka predložila súdu preklad predmetného rozsudku.

Dňa 2. januára 2006 súd zaslal odporcovi vo 4. rade do Španielska preložený rozsudok.

Dňa 7. februára 2006 bolo súdu doručené oznámenie o prijatí rozsudku odporcom vo 4. rade v Španielsku.

Dňa 23. marca 2006 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 10. mája 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Obo 92/06 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 6. júla 2007 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 22. júla 2008 súd nariadil termín pojednávania na 20. august 2008.

Dňa 20. augusta 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 15 Cb 682/01-300, podľa ktorého predmetná pohľadávka je oprávnená.

Dňa 15. októbra 2008 uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 682/01 došlo k porušovaniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako aj podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej zložitosti veci. Ústavný súd však nepopiera, že rozhodovanie „s cudzím prvkom, ktorá je vždy časovo náročnejšia“, a v okolnostiach danej veci tiež predstavovalo určitý stupeň zložitosti súvisiaci najmä s tým, že bolo „potrebné vykonať preklady“, a preto „terminovanie“ bolo skutočne možné „len s dlhším časovým horizontom“. Zdlhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemohol pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci, ale aj opakovanej nečinnosti súdu, tak ako to vyplýva z vyhodnotenia postupu okresného súdu v III. časti bode 3 tohto nálezu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom súdu v napadnutom konaní a konštatuje, že krajský súd bol v danej veci bez akýchkoľvek dôvodov opakovane nečinný, konkrétne od 15. marca 2002 do 23. septembra 2004 (2 a pol roka) a od 6. júla 2007 do 22. júla 2008 (1 rok). Krajský súd teda 3,5 roka nevykonával vo veci žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas napadnutého súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené dlhodobé obdobie nečinnosti krajského súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu neospravedlňiteľné a netolerovateľné, pretože k týmto zbytočným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2 pritom zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prietahov.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že 15. októbra 2008 nadobudol právoplatnosť rozsudok krajského súdu č. k. 15 Cb 682/01-300, ktorým bolo napadnuté konanie skončené, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 000 Sk, teda 33 193,92 € „z dôvodu prietahov v konaní(...), v dôsledku nečinnosti Krajského súdu v Košiciach nemôže riadne pokračovať konkurzné konanie vedené na

Krajskom súdu v Košiciach pod č. 5 K 58/01, v ktorom máme uplatnenú a priznanú pohľadávku vo výške Sk 4,008.207,63, ktorá z tohto dôvodu nemôže byť uspokojená“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, ale aj na skutočnosť, že medzičasom bolo napadnuté konanie právoplatne ukončené, považuje za primerané v sume 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 20. mája 2008, spísanie sťažnosti z 9. júna 2008). Za dva úkony vykonané v roku 2008 patrí odmena v sume dvakrát po 105,42 € a režijný paušál dvakrát po 6,31 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkovú sumu 223,46 €.

Na základe uvedeného ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2009